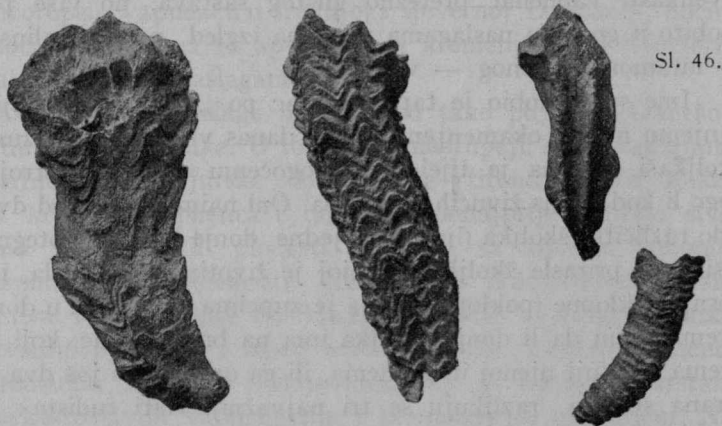

Obe prve vrste dolaze ponajviše u donjim dijelovima rudistnog vapnenca i to često, hipuriti naprotiv značajni su osobito za gornje naslage. Rudisti pojavljuju se obično u gnjezdima, ispunjavaju cijele naslage ili opet manjkaju na veće razmake. Kraj svega toga, što su te školjke česte i lako prepoznati, ipak ih je često teško iz kamena vaditi, jer ih kamen redovno posvema oblijepljuje. Samo ondje, gdje su uložene u ponješto laporaste vapnence, laglje se mogu izvaditi. Najbolje nalazište radiolita je otok Hvar (*Biradiolites angulosus*, *Radiolites ponsianus* i *Beaumonti*), dok hipurita nešto više imade u okolini Šibenika, a često dolaze u krasnim pa do 1 m. velikim primjercima u nabresina kršniku sjeverno Trsta.

Sl. 49.

Sl. 48.

Sl. 47.

Rudisti sa Hvara. 46. *Biradiolites angulosus*. 47, 48. *Radiolites Beaumonti*. 49. *Radiolites lesinensis* n. sp. (aff. *Ponsiana*).

Uz rudiste dolaze u rudistnom vapnencu još i druge okamenine: oštrige (*Ostraea* (*Chondrodonta*) *Munsoni* — *Joannae*), velike školjke češljače (*Janira* *Lapparenti*) i drugi dvoškoljkaši (*Caprinula*, *Lima*, *Pecten* i t. d.). No ove su okamenine u Dalmaciji rijetke, naprotiv ima ali u Istri neka bogata nalazišta (*Punta Salvore*, *Porta di ferro* kod *Pinguente*, stare rimske kamenare kod *Pulja*, *Veruda*, *Promontora*, *Vallona* kod *Gorice*).

Tamo gdje se u krednim vapnencima nalaze spomenute okamenine lako je ustanoviti njihovu pripadnost krednoj for-